

Sygn. akt IV CNP 30/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 30 kwietnia 2010 r.,

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko Gminie S. i Skarbowi Państwa - Komendzie Powiatowej Policji w S.

oraz Staroście S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 sierpnia 2012 r.,

skargę odrzuca i odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania skargowego.

Uzasadnienie

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 kwietnia 2010 r., którym zmienił on wyrok Sądu Rejonowego z dnia 26 stycznia 2010 r., w ten sposób, że powództwo oddalił w całości.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym i musi ona spełniać określono ściśle w ustawie kryteria, a to: po pierwsze, spełniać wymogi formalne właściwe dla każdego pisma procesowego oraz po drugie, posiadać tzw. elementy konstrukcyjne, które pozwalają określić pismo zakwalifikować jako ów nadzwyczajny środek prawny. Skarga nie posiadająca elementów konstrukcyjnych, w myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu *a limine*.

Stosownie do art. 424⁵ § 1 k.p.c. wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia to: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga powoda nie spełnia wszystkich wymogów stawianych przed tym nadzwyczajnym środkiem prawnym i z tego względu podlega ona odrzuceniu.

W skardze nie przytoczono przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Wskazać przy tym należy, że zachodzi różnica między przepisami, które zostały naruszone i przepisami (przepisem), z którymi (z którym) zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Ponadto, w zakresie punktu III zaskarżonego wyroku, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem jest niedopuszczalna.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia – stosownie do treści art. 424¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze - przysługuje od prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W wyjątkowych sytuacjach, określonych w § 2 powołanego przepisu, skarga przysługuje od prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Powołany przepis określa zatem precyzyjnie, jakie orzeczenie wydane w postępowaniu cywilnym może zostać zaskarżone tym środkiem zaskarżenia. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje bowiem od każdego orzeczenia, jakie zostało wydane przez sąd a jedynie tych, które w przepisach wyraźnie zostały określone. Tym samym, ten szczególny środek przysługuje od prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji (art. 424¹ § 1 k.p.c.), w sytuacjach wyjątkowych także od wyroków sądu pierwszej instancji (424¹ § 2 k.p.c.) oraz od postanowień wydanych w postępowaniu nieprocesowym, które zostały określone w art. 519² k.p.c.

Powód, zaskarżając punkt III wyroku, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia o kosztach postępowania.

Ze wskazanych względów, stosownie do art. 424⁸ § 1 k.p.c., skargę należało odrzucić. Mając jednak na uwadze szczególne okoliczności sprawy odstąpiono od obciążenia powoda kosztami postępowania skargowego (art. 102 k.p.c.).